

stedes af rigsarkivaren efter drøftelse med de kommunale parter, bl.a. med henblik på at sikre en koordineret og sammenhængende politik på arkivområdet. I de gældende regler er tillige fastsat, at kommuner, der ønsker at bevare arkivalier i et omfang, der går ud over de i lovgivningen fastsatte bevaringsforpligtelser, har mulighed for det. Arkivloven forpligter tillige Statens Arkiver til at yde bistand til offentlige myndigheder, herunder amtskommunale og kommunale, på arkivområdet.

Jeg mener således, at der allerede foreligger et velfungerende samarbejde for at sikre bevaringen af betydningsfuldt arkivalisk materiale.

Hvad særligt angår bevaring af værdifulde private arkivalier er dette en opgave, der i dag løftes af såvel statslige som af kommunale og private institutioner. Der er også på dette område behov for samarbejde og koordinering, og derfor er det i arkivloven fastsat, at Statens Arkiver – der i denne sammenhæng kan sammenlignes med en styrelse – skal samarbejde med og være rådgivende over for andre kulturelle og videnskabelige institutioner, der indsamler og bevarer private arkivalier. Dette sker bl.a. inden for det i henhold til arkivloven nedsatte Privatarkivudvalg.

Spm. nr. S 2854

Til kulturministeren (17/3 04) af:

Poul Qvist Jørgensen (S):

»Hvorfor spiller lokalarkivernes samlinger af 10-15 mio. billeder slet ikke nogen rolle i regeringens bevaringsplan?«

Begrundelse

Det Kgl. Biblioteks og de statsanerkendte centrale og lokale museers samlinger bliver betragtet som national kulturarv, mens lokalarkivernes samlinger, som i hovedreglen er bedre dokumenterede og dækker alle samfundsforhold, ikke betragtes på samme måde.

Spørgeren er bekymret for den del af den danske kulturarv, som nok befinder sig uden for de centrale statslige kulturbevarende institutioner i København, men f.eks. på et stads- eller lokalarkiv eller endnu ikke er indsamlet, og som er national og ikke »kun« lokal betydning.

Svar (26/3 04)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

De generelle anbefalinger i udredningen om bevaring af kulturarven – som ligger til grund for bevaringsplanen – sigter mod en styrkelse af grundlaget for en bevaringspolitik, der kan komme hele kulturbevaringsområdet til gode. Men de konkrete anbefalinger af økonomisk karakter vedrører naturligvis primært de områder, hvor staten har et økonomisk ansvar for en given institution.

Med den gældende ansvarsfordeling på området er bevaringen af lokalarkivernes samlinger et lokalt anliggende, ikke et statsligt.

Spm. nr. S 2855

Til kulturministeren (17/3 04) af:

Poul Qvist Jørgensen (S):

»Hvorfor inddrages stads- og lokalarkivernes samlinger og dokumentation ikke i prioriteringen af den industrielle kulturarv, jf. de eksempler på nationalt betydningsfuldt materiale, der befinder sig på et stads- eller lokalarkiv?«

Begrundelse

Det vil være en tilsnigelse at hævde, at den danske bomuldsindustri med hovedsæde i Vejle og med en stor afdeling bl.a. i Valby, cementindustrien i Aalborg og fiskeriindustrien i Esbjerg udelukkende har haft lokal betydning.

Spørgeren er bekymret for den del af den danske kulturarv, som nok befinder sig uden for de centrale statslige kulturbevarende institutioner i København, men f.eks. på et stads- eller lokalarkiv eller endnu ikke er indsamlet, og som er af national og ikke »kun« lokal betydning.

Svar (26/3 04)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Erhvervsarkivet i Århus, som er en del af Statens Arkiver, har som sin vigtigste opgave at indsamle og bevare arkivalier fra erhvervsvirksomheder og erhvervslivets organisationer over hele landet.